

Kapitola čtrnáctá

DOSAHI NOVÉ PŘIROZENOSTI PÁNA JEŽÍŠE KRISTA NA STVOŘENÍ, ZÓNU VYMÍSTĚNÍ A LIDSKÝ ŽIVOT

Výtah z knihy „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, str. 368 – 382, 14. kapitola.

Dne 12. března 1988 v ranních hodinách bylo ke mně slovo Pána Ježíše Krista, řkoucí :

„Je docela logické usoudit, že jestliže veškerý život je udržován Absolutním životem Absolutního Jsoucna a Absolutního bytí Stvoření, pak každá změna v jeho Absolutní přirozenosti bude nevyhnutelně mít ohromný dopad na všechno, co je naživu a žijící v jakékoliv formě a kondici, v jakémkoliv stavu, procesu, umístění, čase a místě. Některé aspekty tohoto dosahu byly uvedeny dříve. Bylo naznačeno, že Nová přirozenost Pána Ježíše Krista – Stvořitele vyžaduje jiný přístup sentientních entit ve vztahu k Němu/Ní. Poukázalo se na to, že nelze docela dobře mít poměr s něčím úplně novým ze staré pozice. Staré způsoby vztahování nemohou vést k navazování vhodných kontaktů s něčím, co potřebuje zcela rozličnou jakost toho kontaktu.

Aby se tato situace napravila, zahájil Pán Ježíš Kristus z pozice Své Nové přirozenosti proces změny a transformace u všech, kdo jsou ochotni přijmout tato fakta. Tento proces je mnohočetný a má mnohé úrovně. Nese se sebou změnu struktury ve všech aspektech sentientní mysli, aby je tak uvedl v soulad s Novou přirozeností Pána Ježíše Krista. Jak bylo sděleno dříve, řídí se tento proces multiverzálním zákonem veškerého směřování a dění – z niternosti navenek.

Takže změny a transformace započínají nejdříve v nejniternějším stavu Stvoření – v duchovním světě nebes. Po zdárném zakončení úkolu v nejniternějším stavu, je pak z té pozice zahájen proces změny a transformace v zprostředkujícím stavu Stvoření – ve světě duchů. Struktura Stvoření nedovoluje, aby se vynechávaly úrovně, čili, aby se přímo zaváděly jakékoliv změny na jakékoliv úrovni, pokud k takovým změnám nedojde na nejniternější úrovni. Samotný život na všech jiných úrovních Jsoucna a bytí zcela závisí na tom, co se děje na nejniternější úrovni. Proto nejsou-li produkovány žádné ideje změny a transformace na nejniternější úrovni a jestli nedošlo k následným změnám na té úrovni, pak se nemohou odehrát ani na žádné jiné úrovni. Důvodem pro tento důležitý duchovní fakt je to, že žádná z ostatních úrovní svou strukturou a povahou nemůže sama v sobě a ze sebe produkovat ani zahájit takové ideje a následné změny, jež by jim byly relevantní. Tohle není jejich funkcí.

Takže, aby mohla nastat jakákoliv změna a transformace na jiných úrovních, musí k této změně a transformaci dojít nejdříve na nejniternější úrovni. Z idejí té změny a transformace mohou nastat následné změny a transformace na všech jiných úrovních. Ovšem, totéž je pravdou i vzhledem ke změnám a transformaci zevní úrovně Stvoření.

Nic nemůže započít na té úrovni, pokud nejdříve není ukončen proces na intermediální úrovni. Funkce, chování a činy na zevnější úrovni zcela závisí na duševních pochodech intermediální úrovně, která motivuje jejich dění. I když existuje určitý stupeň synchronnosti mezi všemi těmito událostmi na všech úrovních, přece jen jejich proces se odehrává v diskrétní následnosti. Tak se věci mají v pozitivním stavu Stvoření.

Jak víte, závisí mrtvý život negativního stavu na odpadu a exkrementech vypuzených z pozitivního stavu. Díky tomuto faktoru závislosti existuje diskrétně sousledná synchronicita v dopadu, jaký tyto změny a transformace budou mít na obyvatele zóny vymístění. Takto dochází k tomu, že vznikání idejí pozitivní změny a transformace v nejnižším stavu Stvoření vyvolává vznik idejí odmítání a zapírání na nejnižší úrovni zóny vymístění. Avšak nutnost stavět se proti těmto novým ideám vyžaduje změnu a transmogrifikaci všech v nejnižších peklech. Toto v nich vyvolává zuřivost, poněvadž jejich staré ideje, pojmy a nástroje jsou úplně bezmocné v boji proti novým ideám, přicházejícím z nejnižší oblasti pozitivního stavu. Proto musí přijít s nějakými novými ideami, pojmy a nástroji, aby se mohli měřit – v negativním smyslu – s novými ideami nejhlubší niternosti pozitivního stavu. V průběhu získávání takových idejí se nenávratně pozměňují a transmogrifikují v něco rozličného, obvykle do stavu ještě šerednějšího, urputnějšího, zlostnějšího a falešnějšího. Tento proces potom v nich započne změny a transformaci jejich vlastní intermediální úrovně a z té úrovně se přejde na jejich zevní úroveň.

Jak vidíte, existuje přímá souvztažnost mezi strukturou pravého Stvoření a zónou vymístění, kdy tato zóna je přesným opakem pravého Stvoření ve smyslu protinožců – kde tam, kde má být hlava, jsou nohy negativního stavu, a nohy zaujímají postavení jeho hlavy. Takže bodem styku mezi nimi jsou paty a chodidla na jejich nohách. V lidském životě na planetě Nula se tento dosah materializuje až naposled.

Po všech změnách a transformacích v pozitivním stavu a po všech změnách a transmogrifikacích v negativním stavu a po jejich úspěšném dokončení dojde k tomu, že jejich důsledky, následky a výsledky se projevují, zobrazují a konkretizují v lidském životě na planetě Nula. Jak si vzpomínáte, byl lidský život zfabrikován přesně pro ten účel. Proto v lidském životě nikdy nic nemůže započít v sobě a samo sebou. Lidský život je odrazem, odpovědí a reakcí na všechny činnosti, jež se odehrávají jinde. Jelikož lidský život je v základě neutrální zónou, jsou v něm přítomni jak vyslanci pozitivního stavu (v menšině), tak i agenti stavu negativního (ve většině). Změny a transformace provedené v pozitivním stavu se odrážejí v životě vyslanců pozitivního stavu, kteří na ně odpovídají a reagují. Podobný proces v negativním stavu se odráží v životě agentů negativního stavu, kteří na něj také odpovídají a reagují. Díky zobrazování těchto změn poskytují agenti těch kterých stavů pro všechny ostatní příležitost provést volby v jednom či druhém směru. Pamatujte si, že lidští tvorové potřebují takové ilustrace, neboť jsou zrozeni do stavu neznalosti a nevědomí a již kvůli své povaze se musí poučovat zvenčí, a to konkrétními, zobrazujícími příklady. Tyto příklady jsou poskytovány zmíněnými agenty. Čím více se volí v zájmu negativního stavu – jak je to v případě lidských tvorů na vaší planetě – tím menší je počet poslanců pozitivního stavu a tím větší množství agentů stavu negativního. Jakmile dojde ke konečnému úplnému zvolení negativního stavu, pak poslanci pozitivního stavu budou odvoláni z vaší planety, aby se tak mohlo uskutečnit plné zobrazení povahy negativního stavu s jeho důsledky, následky a výsledky.

Toto je tedy důvod, proč v lidském životě odpověď na jakoukoliv změnu, jež nastala kdekoliv jinde, přichází s opožděním někdy tisíce nebo dokonce i milióny let vašeho

času – než tyto změny jsou plně provedeny jinde. Takto změny v obecnosti probíhají. Ovšem, v tomto popisu jde o to, „jak“ proces probíhá za stanoviska pozorování, nikoliv „proč“ a „co“ probíhá.

Proč má docházet ke změnám ? A když k nim dojde, co se změní ? Odpověď na otázku: Proč ? lze najít v zákonu duchovní progresu a změny, jak je definován v desáté kapitole této knihy. Ve skutečnosti potřeba změny tkví strukturálně v podstatě samého života. Takto život udržuje své žití. Jak si pamatujete, Absolutní zdroj života – Pán Ježíš Kristus vpouští život do stavu a podmínek relativnosti postupnými kroky. Každý krok představuje novou změnu, vyžadující akomodaci, transformaci, přizpůsobení a modifikaci starého čili předešlého kroku. Tyto změny se ovšem odrážejí v životním stylu nositelů různých kroků projevení života. Změny v negativním stavu se neodvratně spouštějí změnami v pozitivním stavu kvůli shora uvedenému způsobu závislosti. Změny v lidském životě jsou odrazem obou.

Odpověď na otázku: Co se mění ? Je složitější. Úplně závisí na kvalitě a obsahu ideje uvolněné Absolutním životem Pána Ježíše Krista pro další krok, který následuje po předešlém. Co může mít v základě větší dopad než idea, uvolněná pro Stvoření, týkající se strukturální proměny Pravé přirozenosti Pána Boha Nejvyššího v plnost Pána Ježíše Krista ? Musíte si pamatovat, že se tu pojednává o povaze Absolutní změny. Jelikož Nejvyšší byl absolutní, Jeho/Její změna nemůže být relativní. Musí být absolutní. Změna tohoto rozsahu vyžaduje změnu ve všech úrovních, sférách, stupních, stavech, procesech, podmínkách, místech, časech a v čem všem každého a všeho v jsoucnu a bytí. Nikdo a nic není vyloučen či vyjmut z tohoto dosahu; jediný rozdíl je v čase a místě této změny. Tak, například, všechna jsoucná a bytí svázaná s časoprostorem budou potřebovat tisíce eónů, aby mohla zažít a reflektovat plný dopad té změny ve své vlastní struktuře i stavu.

V tomto ohledu tudíž odpověď na otázku: Co je to, co se mění ? Je velice prostá: Všechny aspekty struktury a dynamiky sentientní mysli a její přirozenosti jsou v procesu změny a transformace. A tím, že multivesmír Stvoření je závislý svým jsoucnem a bytím na sentientní mysli, pak se jeho struktura i přirozenost změní podle ní.

Je tu ale jiný činitel změny tohoto typu. Velmi málo lidských tvorů i jiných lidí si uvědomuje, co je tímto faktorem. Když se mluví o změnách, mluví se o všech a všem, co je a existuje. Avšak Absolutní změna v Absolutní přirozenosti Nejvyššího, jenž se stal plností Pána Ježíše Krista, vyžaduje odlišné uspořádání. Nemůže se omezit jen na to, co je a existuje. Jakákoliv změna v té Přirozenosti již svým vlastním principem vyžaduje nové Stvoření. Protože podobná přirozenost dříve neexistovala, nemohl existovat ani stav, odrážející tuto Novou přirozenost. Jak vidíte, máme zde dva faktory této změny: 1. Změna u všech a všeho, co již je a existuje a 2. stvoření něčeho nového, co nemělo jsoucnu a bytí, dokud nedošlo k této změně či dokud změna nebyla završena.

Pán Ježíš Kristus tímto zjevuje, že právě dokončil stvoření úplně nového, interuniverzálního, interdimenzionálního a multimodálního vesmíru, se zcela novými sentientními entitami a jejich příslušným prostředím a nesentientními životními formami, jež plně odrážejí Novou podobu a Nový obraz Pána Ježíše Krista.

Dopad tohoto nového Stvoření, jakožto i dopad Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista, z Něhož/Níž tento nový Vesmír byl stvořen, bude nevypočitatelných rozměrů. Znovu se

opakuje: Bude otřásat základy veškerého multivesmíru Stvoření po všechny budoucí eóny.

Ted' je nutno, abyste pochopili, že Pán Ježíš Kristus – jsoucí mimo čas i prostor a zároveň v čase i prostoru – tvoří za podmínek ne - časových a ne - prostorových. Takže několik měsíců v lidském pojetí času na planetě Nula, od doby Absolutní přeměny Nejvyššího v Pána Ježíše Krista, se může rovnat či souvztažit v ne - časovém a ne - prostorovém stavu s mnohými miliardami či trilióny roků. Je nutno, abyste se dívali na vše, co je zde zjevováno, ze zcela odlišné perspektivy, než jakou užíváte. Pokuste se přesáhnout lidské pojetí idejí ze stanoviska lineárního způsobu myšlení. Jinak to, co se zde zjevuje, nebude mít pro vás, navyklé na lineární způsob myšlení, žádný smysl. Ačkoliv není lehké pro lidské tvory něco podobného učinit, přec jen mají schopnost přesáhnout tento způsob, nebo aspoň intuitivně vycítit, oč zde běží.

Předpokladem a prototypem pro Stvoření tohoto nového vesmíru bylo vytvoření Nové nebeské společnosti a Nové školy pro duchovní nové poučení, přeměnu struktury, obnovu, znovunarození a transformaci, popsané v knize „Poselství z nitra“. Bylo to přípravou pro osudný a fundamentální krok, že došlo k jejich utvoření krátce před dokončením Absolutní přeměny Absolutní přirozenosti Nejvyššího v Pána Ježíše Krista. Členové Nové nebeské společnosti a osazenstvo Nové školy tím, že představují to nejvnitřnější nejniternějšího této oblasti Stvoření, podstoupili jako první výše uvedené změny a transformaci. Nyní jsou tedy dokonale napojeni na Novou přirozenost Pána Ježíše Krista. Po dokončení procesu své duchovní transformace pomáhali Pánu Ježíši Kristu spolu s jinými podobnými členy v ostatním Stvoření při vytváření nového interuniverzálního, intermediálního a multimodálního vesmíru.

Existuje ještě jiný důležitý důvod – dosud nezjevený – proč Nejvyšší podstoupil tuto Absolutní změnu a Transformaci ve Svě Absolutní přirozenosti – stal se plností Pána Ježíše Krista. Fúze a hybridizace lidského těla Ježíše Krista do této Přirozenosti má nesmírnou preventivní cenu. Tato byla vykonána také pro budoucí prevenci, aby se zabránilo opětovnému aktivování negativního stavu a jeho mrtvého života – až se jednou odstraní, deaktivuje a úplně eliminuje.

Jak si vzpomínáte, budou všechny zkušenosti negativního stavu – od samého okamžiku jeho aktivace až do samého posledního okamžiku jeho deaktivace – uloženy na věčnost v té části multiverzálního vědomí, kterou Biblí svatá nazývá jezerem ohně a síry. Měla-li by opět vyvstat otázka, jak by vypadal život, kdyby byl odvozen z jiného zdroje než z Pána Ježíše Krista, pak by na ni okamžitě odpověděly zkušenosti a příklady, uložené v tom jezeře. To jezero se může pojímat jako multiverzální archiv, zkonstruovaný podle nejpokročilejšího technologického návrhu, který umožňuje jakémukoliv tazateli, aby znovu prožil odpověď způsobem nanejvýš živým, zobrazujícím a konkrétním, jako by byl sám částí toho života. Taková participace vzdáleně připomíná princip holografie – neexistuje lepší termín pro její popis – jenže v daleko pokročilejší formě, než jakou budou mít k dispozici lidští tvorové v budoucnosti. Jenže problémem je, že při vstupu do tohoto jezera – archivu by tazatel bez speciální ochrany nemohl tuto zkušenost přežít. Tím, že nová přirozenost Pána Ježíše Krista dovoluje každému, aby Jej/Ji prožil způsobem nanejvýš soukromým, intimním a osobním, bude tazatel vždy doprovázen k tomu jezeru Pánem Ježíšem Kristem jako štítem a ochráncem.

Kdyby Pán Ježíš Kristus neměl tuto novou přirozenost, zahrnující lidské tělo, jež bylo zfabrikováno z elementů negativního stavu, pak by ohnivě jezero – archiv - nevydrželo Jeho/Její přítomnost a shořelo by na popel ve zlomku vteřiny. V určitém nezvyklém

smyslu je tento archiv živoucí entitou. Navždy a nadobro by tak mohly zmizet všechny cenné a hodnotné zkušenosti a příklady životního stylu negativního stavu. Nic by z nich nezbylo. V tom případě – jako výsledek té otázky – musel by negativní stav být aktivován zas a znovu. A to by bylo zbytečným mařením drahocenných životních energií. Avšak díky tomu, že zahrnuje ve Své Přirozenosti to tělo, může Pán Ježíš Kristus bezpečně vstoupit do toho jezera a skrze toto tělo může ochránit jak archiv, tak i tazatele před zkázou a smrtí. V tomto závažném smyslu má Nová přirozenost Pána Ježíše Krista nesmírný preventivní význam.

Jak vidíte, čím více zakoušíte dosah tohoto faktu o Pánu Ježíši Kristu, tím více budete moci chápat absolutní nutnost původního Nejvyššího, aby si opatřil tuto přirozenost pomocí inkarnace na vaší planetě ve formě Ježíše Krista a aby tak vstoupil do pekel. V procesu změny, modifikace a transformace každého, kdo již je a existuje, dochází k plné proměně struktury modalit jejich percepce, chápání, myšlení, chtění, citění, zaměřenosti, chování, jednání a vztahovosti.

Za prvé: Dochází ke změně struktury jejich mysli, aby mohli přijmout, integrovat a pojmout ideu Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista. Když se toto učiní, pak se pozmění tvar, obsah a modalita duchovní mysli – toho nejniternějšího každého ducha – odrážející novou strukturu Pána Ježíše Krista. Všechny nové ideje v duchovní mysli se rodí z pozice integrace a syntézy všech elementů duchovního stavu. Před tím byly produkovány a vnímaly se z pozice analýzy a klasifikace. Také nebyl přímý přístup ke zkušenosti s elementy z vně od Stvoření. Sjednocující princip byl předpokládán potenciálně a teoreticky, nikoliv přímo a zkušenostně. Nové ideje se rodily z pozice niternosti odděleně od zevnějšnosti a pak byly promítnuty navenek. Nyní se rodí v niternosti dohromady se zevnějšností jako integrální povšechnosti všeho. Takže nyní se také zevnějšnost stává účastnicí procesu tvoření a ne jenom příjemtelkou jeho výsledků.

Jakmile se přeměna struktury duchovní mysli ukončí, intermediální mysl prochází stejným procesem z hlediska její struktury. Proces její mentace plně odpovídá „restrukturované“ duchovní mysli a rozvíjí takovou modalitu myšlení, usuzování, citění, záměrnosti, chtění atd., jaká odráží toto nové postavení. Totéž se stane se zevnější myslí a s následným stylem chování, činnosti, postojů a života obecně.

Rozdíl mezi sentientními entitami, jež byly v jsoucnu a bytí před touto fundamentální změnou, a těmi, co právě byly stvořeny, je ve faktu, že dřívější entity plně uchovají ve své paměti všechny vzpomínky a prožitky svého dřívějšího stavu. A ačkoliv mohou s jistotou říci, že nejsou takové, jakými bývaly, a že nic starého v nich nezůstalo, přece jen znají, jak to vypadalo, než došlo ke změně. Vždy jsou schopny porovnávat svůj nynější stav se stavem předešlým.

Naproti tomu mají nové sentientní entity v nově stvořeném vesmíru úplně novou přirozenost. Tato nová přirozenost odráží něco, co nikdy předtím nebylo ve jsoucnu a bytí. Jinak by to nebylo novým. Aby se zajistila duchovní progresa takovéto velikosti, stvořil Pán Ježíš Kristus – ve shodě s potřebami změny a transformace starého či předešlého stavu – úplně nový stav, který v sobě neobsahuje vůbec nic z dřívějších druhů jsoucna a bytí. Nemůže v sobě obsahovat něco starého, neboť existující sentientní entity při svém pokročení do další, vyšší duchovní uvědomělosti, již mají zažitou zkušenost toho starého ve svých životech. Znovu prožívat to staré bylo by zbytečně marnivým opakováním, jaké by neposkytovalo žádné nové poznání, což by je připravilo o proces duchovní progrese.

Aby se mohlo vyhnout takové stagnaci a posléze i duchovní smrti, stvořil Pán Ježíš Kristus něco docela nového, co se nikdy předtím neprožívalo, nevstoupilo do mysli a nevnímalo. Tento nově stvořený stav se stává základnou, na níž se může odehrát další krok duchovní progresu všech.

Při takové základní změně, jakou je Absolutní přeměna Absolutní přirozenosti Nejvyššího v povšechnost Pána Ježíše Krista, nelze si ani zdaleka představit, jaký má dosah na veškeré Stvoření a jeho multivesmír a jaký druh struktury nového vesmíru se objeví jako následek této Absolutní změny. Nutnost pro stvoření takového nového vesmíru vyvěrá z faktu, že zbývající část již existujícího Stvoření potřebuje zažít plný odraz Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista – něco, co nikdy dříve neexistovalo – a to v konkrétním, relativním stavu. Pamatujte si, prosím, že Pán Ježíš Kristus je absolutní. Změna v Jeho/Její Přirozenosti je tedy také absolutní. Ale všichni jiní jsou relativní vůči tomu absolutnímu. Pro svou relativnost nemohou přímo zakoušet Absolutní stav. Přesto však je třeba, aby ho prožili, kvůli udržení své změny a transformace.

Jedině, jak je možno toho docílit, je stvořit nový vesmír, jaký by plně odrážel povšechnost této Nové absolutní přirozenosti. Jelikož tento vesmír je stvořen z Absolutního nového stavu Pána Ježíše Krista, stává se relativním k té absolutně Nové přirozenosti. Proto v tomto novém vesmíru může mít zbytek multivesmíru Stvoření konkrétní zkušenostní zobrazení Absolutní změny Absolutní přirozenosti Pána Ježíše Krista. Stává se zpříkladněním té Přirozenosti v podmínkách příhodných schopnostem přijímání, vnímání a chápání všech již existujících entit. Toť hlavní důvod pro tvoření nových věcí, mimo to, že se to děje v zájmu samotných principů, jak bylo vylíčeno v dvanácté kapitole této knihy.

Existují určité aspekty tohoto nového vesmíru, které se mohou v omezeném smyslu zjevit:

1. Jak jste si povšimli, nazývá se tento vesmír interuniverzálním, interdimenzionálním a multimodálním. Toto není náhodou. Jak bylo dříve uvedeno, sestává Stvoření z multivesmíru. Multivesmír sestává z nekonečných druhů vesmírů s jejich příslušnými galaxiemi, slunečními soustavami, planetami a rozmanitými nebeskými tělesy. Každý jednotlivý Vesmír pak sestává ze svého vlastního duchovního rozměru či světa, intermediálního rozměru či světa a ze své přírodní neboli fyzické dimenze či světa. Všechny vesmíry multiuniverza jsou vůči sobě diskrétní. Nemísí se navzájem. Totéž lze pozorovat i u dimenzí v rámci každého jednotlivého vesmíru. Také se navzájem nemísí. Jediné spojení, jež mezi nimi existuje, je přes bílé díry nebo černé díry (tyto v zóně vymístění), které zakřivují čas a prostor. Komunikace mezi nimi se uskutečňuje prostřednictvím souvztažností, symbolismu a reprezentací.

Každý vesmír má svou vlastní jedinečnou modalitu jsoucna a bytí. Každá dimenze uvnitř vesmíru pak má svou specifickou modalitu jsoucna a bytí. Nemají mezi sebou nic společného, jediné, že korespondují jedna s druhou. V jednotlivém odděleném vesmíru vytváří jeho duchovní dimenze či svět to nejniternější toho vesmíru; intermediální dimenze či svět tvoří jeho mentalitu či duši; přírodní či fyzický rozměr tvoří formu jeho projevu či tělo. Toť struktura Stvoření, jaká byla v jsoucnu a bytí až dosud. Absolutní nová přirozenost Pána Ježíše Krista vyžaduje přesun v této struktuře. Nově stvořený vesmír představuje tento přesun. Fakt, že je interuniverzálním, označuje pozici, jakou zastává ve vztahu ke všem jiným vesmírům v multivesmíru Stvoření. Svou zvláštní, jedinečnou a nezvyklou pozicí je nový vesmír přímo spojen se všemi ostatními vesmíry. Toto představuje přímý, okamžitý přístup, který doposud nebyl v jsoucnu a bytí. Tento vesmír tudíž odráží Novou přirozenost

Pána Ježíše Krista, který má osobní, tělesný, intimní a bezprostřední přístup ke všem modům Jsoucna a Bytí – včetně veškeré zóny vymístění a všech jejich pekel.

Důvod pro umístění nového vesmíru do takové blízkosti vůči všem ostatním byl v tom, že z té blízkosti se může takřka z první ruky ilustrovat a zpříkladnit Nová přirozenost Pána Ježíše Krista. Vždyť taky byl stvořen přesně za tím účelem. V tomto ohledu komunikování a spojení s jinými vesmíry není omezeno jen na souvztažnosti, symbolismus a reprezentaci, nýbrž je též přímou interakcí, tváří v tvář. Jak si vzpomínáte, doba takové komunikační modality (prostřednictvím souvztažnosti, symbolismu a reprezentací) v rámci pravého života Stvoření pominula. V této chvíli je dočasně zachována jenom ve vztahu se zónou vymístění a planetou Nula.

To, že nový vesmír se nazývá interdimenzionálním, odráží jeho strukturu, jež se liší od všech jiných struktur. Tento vesmír v sobě obsahuje tři dimenze či světy – duchovní, zprostředkující a fyzický, avšak v odlišném stavu. Tyto světy byly zkříženy a spojeny do jednoty, jednosti a harmonie všech v sobě zahrnutých funkcí, tak jako je Nová přirozenost Pána Ježíše Krista hybridizací a fúzí všech Absolutních elementů života, zahrnujících lidské tělo i všechny elementy zóny vymístění, které za tímto účelem byly učiněny Božskými.

Takže tři světy či dimenze nového vesmíru se nejeví separovanými a diskrétními navzájem, jak je tomu v případě všech jiných vesmírů. Namísto toho jeví se jako jedna sjednocená dimenze ve třech aspektech své funkce. Tato situace odráží fakt, že Nejvyšší se stal Pánem Ježíšem Kristem – Absolutní jedinou entitou ve třech svých Absolutních aspektech: Pána, dříve nazývaného Bohem Otcem, Jehovou či Absolutní duchovní myslí; Ježíše, jenž se dříve jmenoval Syn Boží či Absolutní vnitřní myslí neboli duše; a Krista, dříve nazývaného Synem člověka či nositelem pravdy neboli Absolutní zevní myslí.

Nyní tedy není takováto separace aspektů v Absolutním stavu déle udržitelná, protože před nedávnem byl ukončen proces jejich hybridizace a fúze s fyzickým tělem Ježíše Krista, jak bylo zjeveno v druhé kapitole této knihy. Tot' další důvod, proč Pán Ježíš Kristus se má nazývat Jeho/Jejím plným jménem – Pán Ježíš Kristus – aniž by se oddělovaly jakékoliv jeho elementy či komponenty. Lze se na Něj/Ni obracet jenom s ohledem na povšechnost Jeho/Její Absolutní přirozenosti, nikoliv na její separované komponenty či elementy. Jeho/Jejím oslovením jménem Pán Ježíš Kristus a ne prostě „Pán“ či „Pán Ježíš“ nebo „Ježíš Kristus“ či „Kristus“, se vyzývá tato jednotka a potvrzuje přítomnost pravého a jediného Pána Boha Nejvyššího – Pána Ježíše Krista. Současně s tímto se v jedincově nitru ustanovuje příznivá podmínka pro získání podobného stavu unifikace všech aspektů a komponent jeho vlastní sentientní myslí. Takže teď nový vesmír, svým konkrétním a zkušenostním zpříkladněním a zobrazením této situace umožňuje, aby každý, kdo je s ním v kontaktu, docílil stejného stavu interdimenzionality a unifikace.

Fakt, že se nový vesmír jmenuje multimodálním, odráží styl jeho Jsoucna a Bytí. Nejde o nějaký specifický styl, nýbrž o interakci, inkorporaci a manifestaci všech stylů ve zcela nové modalitě, jaká dosud nevstoupila do Jsoucna a Bytí. Tato situace odráží inkorporaci a fúzi elementů zóny vymístění a planety Nula v povšechnosti Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista, které byly očištěny od všeho zlého a nesprávného obsahu a nahrazeny dobrem a pravdou. Tímto aktem došlo k tomu, že Absolutní styl Jsoucna a Bytí Pána Ježíše Krista inkorporoval všechny jejich modality. Dosud neobsahovala původní modalita Jeho/Jejího Absolutního stylu nic lidského ani ze zóny vymístění. Takže něco důležitého scházelo v té Přirozenosti, co tam bylo pouze

potenciálně, skrze příslibení dané veškerému Stvoření, podle něhož potencialita té situace se měla aktualizovat a uskutečnit v pravý čas a za okolností všem nejvíce příznivých, vhodných a prospěšných. Toto se událo v době Prvního příchodu Pána Ježíše Krista. Jakmile proces fúze a hybridizace byl dokončen v Pánu Ježíši Kristu, pak mohl být stvořen nový vesmír, jenž by odrážel tento multimodální stav.

2. Nový vesmír svou podstatou a obsahem plní roli sjednocujícího principu všech jiných vesmírů v multivesmíru Stvoření. Změny a transformace v ostatním Stvoření mají se porovnávat s novým vesmírem. Dostižení v důsledku těchto změn a transformací se mají hodnotit, posuzovat a uplatňovat podle stavů a procesů toho nového vesmíru. Fungující jako ilustrace a příklad toho, jak se má navazovat vztah k Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista, stává se nový vesmír pojítkem, skrze něž může každý komunikovat se všemi v multivesmíru. Pokud si vzpomínáte, měla Nová nebeská společnost tuto funkci, jenže v omezeném smyslu. Byla pojítkem mezi nebesy, naplněnými bývalými lidskými tvory, a ostatními oblastmi jejich vlastního vesmíru. Avšak tenkrát nebylo ještě vhodné zjevit pravou povahu a pozici lidského života v rámci všech jiných projevů a forem života. Prvním krokem v tomto ohledu bylo – zatím co probíhal proces hybridizace a fúze v Absolutní přirozenosti Nejvyššího – spojovat lidská nebesa s ostatními oblastmi vesmíru s nimi souvztažícími. Takové pojítko scházelo. Jakmile se ustanovilo a Nová škola se otevřela, mohlo dojít k přípravě dalšího kroku a pak se mohlo i vykročit. Nicméně další závažný krok nemohl být zahájen, dokud nebyl dokonán proces hybridizace a fúze lidského těla Ježíše Krista v povšechnosti Nejvyššího.

Toto je důvod, proč Nová nebeská společnost byla nazývána prototypem a předchůdcem tohoto nového vesmíru. Bylo to proto, aby se každý mohl připravit na přijetí nového vesmíru do široké multiverzální rodiny, který by měl stejnou funkci, jakou má Nová nebeská společnost, jenže v daleko širší škále – v multiverzálním vzájemném napojování mezi všemi životními modalitami veškerých jsoucen a bytí.

Aktu stvoření tak nedozírné obrovské entity, jako je tento typ vesmíru se všemi jeho světy a sentientními i nesentientními životními formami s jejich příslušnými prostředími, musí předcházet stvoření jeho prototypu. Protože chybějícími komponentami v Přirozenosti Nejvyššího byly lidské komponenty zfabrikované z elementů zóny vymístění – skutečnost to, jaká by nedovolila stvoření nového vesmíru se specifickým typem přirozenosti – měl být prototyp nového stvoření vyvinut z těchto součástí. Konec konců, ony to byly, co znemožnily, aby se stvoření plně těšilo stavu a podmínkám, jaké prožívá nyní. Tot' důvod, proč bylo řečeno, že členové Nové nebeské společnosti pomáhali Pánu Ježíši Kristu při stvoření nového vesmíru. Jelikož nový vesmír představuje tento sjednocující princip, všechny změny a transformace směřující k unifikaci sentientních entit a jejich příslušných vesmírů mají se měřit jeho stavy a procesy.

3. Nový vesmír svou strukturou a dynamikou zavádí v multivesmíru Stvoření nový typ duchovnosti, který se odráží ve způsobu, jakým jeho členové vytvářejí vztah k Pánu Ježíši Kristu a jak se uctívá.

Kdyby nějaká lidská bytost potkala novou sentientní entitu z toho vesmíru a kdyby se jí zeptala, do jaké církve patří a chodí, pak by odpověď zněla takto: „Chodím do církve Pána Ježíše Krista“. A kdyby jí byla položena otázka, kde se nachází ta církev, odpověď by byla: „V mém srdci“. Toto označuje, že mají vztah i druh bohoslužby vůči Pánu Ježíši Kristu, které jsou povahy hluboce soukromé, intimní a osobní, zahrnující všechny aspekty jejich osobnosti simultánně – zvnitřku navenek. A ježto zde se

zevnějšnost uplatňuje stejnou měrou, je zkušenost prožitku soukromé, intimní a osobní interakce a bohoslužby přístupná pro vzájemné oplácení a sdílení s každým, kdo si toho přeje.

Do této bohoslužby a vztahovosti byla uvedena zcela nová komponenta. Jako integrální část jejich sjednocené jedné sentientní mysli je jejich duchovní – duševní – přírodně – fyzická sexualita. Máte-li se stýkat s povšechností Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista z pozice povšechnosti své sjednocené mysli, pak musíte do toho zahrnout i všeobsažný nástroj vzájemného sdílení – sexualitu.

Až dosud mělo ostatní Stvoření sexuální vztah k Nejvyššímu jedině pomocí mediace, nikoliv osobně, soukromě a intimně. Sexuální poměr s Ním/s Ní se uskutečňuje přes vašeho sexuálního společníka a u vašeho pohlavního partnera skrze vás. U ženského pohlavního společníka – ze stanoviska muže - bylo sexuální spojení vždy s Femininním principem Nejvyššího. U mužského sexuálního partnera – ze stanoviska ženy – sexuální spojení bylo vždycky s Maskulinním principem Nejvyššího. Jak bylo uvedeno dříve, neexistuje žádný sexuální poměr muže s mužem ani ženy k ženě, neboť se jedná o stejný princip. Tento typ homosexuálního vztahu je možný pouze v lidském životě, aby se tak odrážel zvrácený, zprzněný, zmrzačený a zfalšovaný životní styl toho života. Jinými slovy, tato sexualita je dovolena za účelem zobrazení a zpříkladnění, jak se nemá vytvářet sexuální vztah a konat milostný akt.

Avšak v novém vesmíru byla přidána zcela nová komponenta k výše řečenému sexuálnímu vztahu vůči Pánu Ježíši Kristu. Mimo mediačního prožívání té zkušenosti může se nyní přistupovat sexuálně k Pánu Ježíši Kristu přímo – muži k Jeho Absolutnímu femininnímu aspektu a ženami k Jeho Absolutnímu maskulinnímu aspektu. Nová přirozenost Pána Ježíše Krista umožňuje tento neobvyklý vztah. Ovšem, tento je neobvyklým jenom ze stanoviska lidského. V pravém životě pozitivního stavu toto je nejmítanější přirozenou situací, jež existovala pouze potenciálně a skrze mediaci.

Majíc lidské tělo ve své povšechnosti, může mít nyní Pán Ježíš Kristus ten nejsoukromější, nejosobnější a nejintimnější vztah ke každému kdekoliv. A co je více soukromé, intimní a osobní než milostný akt? Samozřejmě, způsob sexuálního styku a milostného aktu ve skutečném životě pozitivního stavu a v novém vesmíru nemá absolutně nic společného se způsobem, jaký je u lidských tvorů. Sexualita a milostný akt lidských tvorů jsou hnusnou a zvířeckou karikaturou a úplným zhanobením, překroucením a zmrzačením pravé sexuality pozitivního stavu.

Takže nový vesmír uvádí tuto úplně odlišnou komponentu přímého účastenství, čímž se splňuje slib, daný celému Stvoření původním Pánem Bohem Nejvyšším, že se tak stane. Ten slib byl splněn Pánem Ježíšem Kristem a Stvořením tohoto nového Vesmíru, který zrcadlí takový vztah. Není nic více inspirujícího, radostnějšího, povznášejícího, příjemného a uspokojujícího, než mít vztah vůči Pánu Ježíši Kristu také sexuálním způsobem. Plnost Božské lásky a Božské moudrosti se může prožívat pouze v takovémto znamenitém vztahu k Pánu Ježíši Kristu. Nový Vesmír je zobrazujícím a zpříkladňujícím stavem a procesem takového všeobsáhlého poměru.

V tomto vztahu je obsažen význam duchovnosti a uctívání Pána Ježíše Krista. Chodit do kostela znamená jít k Pánu Ježíši Kristu a prožívat Jeho/Její přítomnost v každé částice vlastního ducha, duše a těla, mít s Ním/Ní milostné spojení, jehož procesem se získává větší znalost a chápání Jeho/Její, jiných i sama sebe a větší stupeň lásky k Němu/Ní, druhým a k sobě. To je pravá duchovnost a bohoslužba. Nový vesmír je

ztělesněním tohoto typu duchovnosti a bohoslužby. Tím se ustanovuje multimodální vztah vůči Pánu Ježíši Kristu v přímém smyslu: K Pánu Ježíši Kristu jako k jedinému Stvořiteli; k Pánu Ježíši Kristu jako k jedinému Rodiči; k Pánu Ježíši Kristu jako k Příteli, Bratru a Sestře; k Pánu Ježíši Kristu ve formě nejkrásnější ženy pro milostný akt s mužem; nebo jako k nejpěknějšímu muži pro akt milování se ženou; a v mnohých modalitách vztahovosti, exemplifikovaných novým vesmírem.

4. Protože nový vesmír je multimodální, intervesmírový a interdimenzionální, jsou sentientní entity, stvořené pro jeho zabydlení, vybaveny duší a tělem velmi zvláštní a jedinečné povahy. Jak víte, většina forem vnějšího vyjádření života sentientních entit je vytvořena z materiálu jejich zevního prostředí (ať je jakékoliv povahy). Takže pokud se zdržují v tom prostředí, jsou jím vázáni. Jde o velmi specifické prostředí, jaké snášejí jenom ty životní podmínky, pro které bylo stvořeno sentientní myslí. Nikdo jiný nemůže přežít v takovém prostředí bez zvláštního akomodování, přizpůsobení a připravování. Naproti tomu nemá fyzická forma nových sentientních entit v novém Vesmíru toto ohraničení. Kvůli povaze, struktuře, účelu, cíli a pozici toho nového vesmíru se vyžaduje, aby všichni jeho obyvatelé byli vybaveni formami, jež by bez překážek a obtíží přežily jakékoliv prostředí v jsoucnu a bytí, včetně veškerých prostředí zóny vymístění a všech jejich pekel (včetně pekla pseudotvůrců) a včetně prostředí lidských tvorů na planetě Nula. Tyto zázračné okolnosti plně odrážejí Novou přirozenost Pána Ježíše Krista, který se díky této nově získané revoluční přirozenosti může bez výhrad a výjimek objevit, být přítomen a působit na jakémkoli místě, v jakékoli době, v jakémkoli stavu, za jakýchkoli podmínek, při jakémkoliv procesu a v jakémkoliv prostředí a bez jakéhokoliv nebezpečí pro kohokoliv. Co je však ještě zázračnější, je to, že sentientní entity ze všech jiných prostředí, míst, časů, podmínek, stavů, procesů atd., včetně lidských tvorů a všech obyvatel pekel a veškeré zóny vymístění, mohou snadno a pohodlně přežít a plně fungovat v prostředí nového vesmíru, aniž by byly potřebny zdlouhavé přípravy, nutnost přizpůsobení se a akomodace. Každý, kdo vstupuje do toho prostředí, cítí se, jako by vešel do svého vlastního prostředí, jenže na nějaké zcela cizí planetě, mající komponenty systému ochrany života stejné, jako jsou na jeho rodné planetě.

Toto je absolutně nutnou podmínkou pro formu sentientního života nového vesmíru, má-li se splnit jeho účel, cíl a funkce zobrazení, zpříkladnění, uskutečňování, zpředměťování a projevování Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista ze stanoviska relativní percepce Jeho/Její Absolutní změny. Jak se může zobrazit a zpříkladnit vůbec cokoli, jste-li izolováni a není-li k vám přístup od jiných sentientních entit, přicházejících ze svých nekonečně různorodých životních prostředí ?

Nikdy předtím neexistovaly sentientní entity s takovou novou přirozeností. Nikdo by s tou přirozeností před tím, než Nová přirozenost Pána Ježíše Krista dosáhla svých znamenitých plodů, nemohl tak plně existovat, jako ony teď. Tot' pokročilejší Stvoření. Dovoluje každému kdekoli a v jakémkoliv čase v pravém Stvoření vstoupit do tohoto vesmíru a jeho prostředky komunikovat a jednat s kýmkoliv přicházejícím odkudkoliv či z jakékoliv doby, aniž by musel podnikat speciální a těžkopádné přípravy, adaptace a akomodace. Od této chvíle každý, kdo si bude přát nebo potřebovat spojit či navázat styk s někým kdekoli nebo kdykoli v pozitivním stavu Stvoření, nebude muset udělat nic jiného, než vyjádřit takovou myšlenku, vstoupit do toho vesmíru a vykonat to, co bylo jeho cílem. Díky speciálním prostředkům nového vesmíru se to stane téměř okamžitě.

Znovu si uvědomte, že tato schopnost odráží fakt, že Pán Ježíš Kristus je přítomen souběžně, odděleně i nepřetržitě všude a v jakémkoliv čase, a to bez výhrad a výjimek.

Jeho/Její bezprostřední přítomnost zahrnuje také veškerý mrtvý život negativního stavu i lidský život na planetě Nula.

5. Pozice nového vesmíru v rámci multivesmíru Stvoření je také nezvyklá a podivná. Simultánně zaujímá ne - prostor a ne - čas, diskrétní stav i nepřetržitý proces, jakožto i prostorem a časem vzácné kontinuum, a to ve zvláštním stavu pozměněné osnovy, který mu umožňuje přímý, ostře vyhraněný přístup nejen ke všem jiným vesmírům v multivesmíru Stvoření, nýbrž také do zóny vymístění, všech jejích pekel i na planetu Nula.

Jedním z mnoha účelů, pro který nový vesmír byl stvořen, bylo dát popud k započetí plného procesu eliminování negativního stavu. Jak víte, začíná tento proces s odhalením a přivedením na povrch pravé tváře a povahy negativního stavu. Skutečnost takového odhalení a přivedení na povrch znamená – na neštěstí pro lidské a všechny jiné tvory v zóně vymístění – větší stupeň intenzifikace zla a nepravdy a šeredné a bídné důsledky a výsledky takové intenzifikace. Nový vesmír již samou svou existencí dává popud k vyvolání této situace. Jak si pamatujete, negativní stav nemůže být eliminován, pokud se jeho pravá podstata neodhalí, nevyjde na povrch a do plného vědomí všech. Odehrává se tu to, že stvoření nového vesmíru takové monumentální povahy nutí všechny vládnoucí členy všech pekel, aby vymysleli prostředky k protiútoky, jimiž by čelili funkcím a podkopávali, blokovali, zdržovali a znemožňovali funkce toho vesmíru, jimiž ovlivňuje negativní stav. Nutností tak učinit se odhaluje povaha negativního stavu, poněvadž jeho členové musí vyvinout větší stupeň zla a nepravdy, aby se tak mohla docílit protiváha vzhledem ke všemu novému a pozitivnímu, přicházejícímu z toho vesmíru.

Avšak je nutno, abyste si uvědomovali, že zde se jedná o veškerý vesmír. Toto není jen nějaký vesmír, ale interuniverzální, interdimenzionální a multimodální vesmír. Pro negativní stav to znamená, že členové nového vesmíru mohou volně vstupovat do jakéhokoliv pekla včetně pekel pseudotvůrců a na planetu Nula a vykonávat tam jakoukoliv práci podle libosti a co nejbezpečněji. A přitom nikdo v peklech proti tomu nemůže absolutně nic dělat. Toto je doposud nejnebezpečnější situace pro negativní stav. Ovšem, toto jen odráží schopnost Pána Ježíše Krista učinit totéž skrze Svou Novou přirozenost. Toť jediná, nanejvýš nebezpečná situace, jež je s to dát popud k úplnému, naprostému a konečnému odhalení negativního stavu a všech jeho forem, podmínek, stavů a procesů projevu, vedoucího k ukončení jeho mrtvého života.

Není divu, že tato situace mobilizuje všechny členy pekel. Nyní musí zfabrikovat vlastní pseudovesmír, srovnatelný mocí, potenciálem a pozicí s novým pravým vesmírem. Tato fabrikace by jim poskytla stejné výsady uvnitř zóny vymístění a na planetě Nula, jaké nový vesmír má uprostřed multivesmíru Stvoření, jak bylo vylíčeno v bodě číslo čtyři. Jediný problém je v tom, že nikdo v peklech nemá potřebnou kapacitu a znalost, jak zfabrikovat takový anti- či pseudo- vesmír. A přece je pro plnou expozici negativního stavu a jeho konečnou eliminaci taková fabrikace absolutní nutností. Takže aby se vykonalo právě toto, bylo nutno dovolit otevření pekel pseudotvůrců, zrušit jejich uvěznění, omezit jejich pobyt na sféru zóny vymístění (prozatím) a dát jim povolení, aby přistoupili k té fabrikaci. Pouze pseudotvůrci mají znalost a schopnost zfabrikovat takový antivesmír, který by se mohl srovnat s novým vesmírem.

At' je nyní známo, že počínaje dneškem, v samém tomto okamžiku, jsou pseudotvůrci vpuštěni do pseudonejnějšší úrovně pekel, ze kteréžto pozice zfabrikují nový antivesmír s jeho novými pseudoživotními formami, v kterém se provede

pseudounifikace všeho pseudostvoření v zóně vymístění. Jakmile dokončí fabrikaci tohoto antivesmíru, budou pseudostvořitelé schopni zmocnit se postupně veškeré zóny vymístění. Z té pozice – po tom zmocnění se – provedou svůj druhý příchod na planetu Nula, který – jak si vzpomínáte – předchází konečné fázi Druhého příchodu Pána Ježíše Krista. Jak dlouho bude pseudotvůrcům trvat, než dokončí pseudostvoření tohoto nového pseudovesmíru a s jeho pomocí se uchopí vlády nad veškerou zónou vymístění, nemůže být zjeveno v lidských pojmech lineárního času. Bude to trvat tak dlouho, jak bude třeba.

Mezitím dopad všech zde zjevených faktorů na lidský život bude se projevovat pomalu. Taková je povaha lidského života a jeho postavení. Zaznamenáte postupné a nepřetržité zhoršování a erozi stability všech aspektů lidského života; víc a víc všelijakého rozruchu; větší a větší stupeň zla a nepravdy; více a více předstírané duchovnosti a přenosů pseudo - nových zjevení prostřednictvím četných tak zvaných „spojovatelů“, falešných kristů a guru všech odstínů a dispozic. Ale také více a více technologických vymožeností, většinou destruktivní povahy s jejich okrajovým uplatněním v lidských službách, jako je například medicína a cestování v kosmickém prostoru. A ovšem, v pozitivním smyslu bude k dispozici i toto pravé a ryzí Nové zjevení Pána Ježíše Krista, jako jediný zdroj duchovní, nebeské, kosmické, univerzální a multiverzální pravdy pro tuto dobu rozruchů, nepokojů a duchovních revolucí.

Přežití a spasení lidského života a mrtvého života negativního stavu (ve skutečnosti všech účastníků mrtvého i lidského života) je umožněno dostupností tohoto Nového zjevení Pána Ježíše Krista. V tomto sdělení je ukryto tajemství.

„Ten/ta, kdo chce přežít a být spasen od lidského života a mrtvého života negativního stavu, necht' používá svých uší k tomu, aby slyšel, přijal a aplikoval to, co Pán Ježíš Kristus zjevuje v této kapitole i v celé knize“.